

ΤΟ ΠΙΘΗΚΑΚΙ ΠΟΥ ΕΦΑΓΕ ΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ήταν ένα πιθηκάκι, που το λέγανε Τάκη.

Του αρέσαν οι μπανάνες και τις έτρωγε μια μια .

Μα μια μέρα, μα μια ώρα, είπε να πάει σε άλλη χώρα
για να φάει άλλα φρούτα.

Άρχισε να τρώει φρούτα, μα αυτό ήταν λαιμαργούλι
και δεν του έφταναν τα φρούτα κι ήθελε και άλλα πολλά
και ας του έλεγε η μαμά,

«Θα γίνεις λαίμαργο και θα τα καταστρέψεις όλα πια»

«Μπαααα μπαααα» έλεγε και έτρωγε.

Παν τα φρούτα παν οι ζέβρες

Παν τα φίδια και οι βδέλλες, παν τα δέντρα τα ψηλά

Που το έκρυβαν καλά.

«Πω πωωωω έσκασα» είπε τώρα,

μα είχε πιά περάσει η ώρα και

ερχόταν κατακεί πέντε έξι κυνηγοί.

Τι να κάνει το πιθήκι? Κλαίει που δεν άφησε

ούτε δέντρο, ούτε αυλάκι, ούτε δα ένα κλαράκι

να μπορούσε να κρυφτεί, μην το δουν οι κυνηγοί.

Ει, του λέει ένα πουλάκι ,άνοιξε το στοματάκι

και έτσι μόνο θα σωθείς.

Αλλά αν το μάθημα δεν πάρεις,

Κακό σε εμένα δε θα κάνεις, μα σε εσένα

να το ξέρεις προτού εσύ να υποφέρεις.

Έτσι λοιπόν το πιθηκάκι

Άνοιξε το στοματάκι και άρχισαν να τρέχουν ζώα,

τρέχανε όλα μες τη ζούγκλα
παίζαν και γελούσαν και το ευχαριστούσαν.
Να τα δέντρα τα μεγάλα,
τα λουλούδια τα πολλά και ποτάμια δροσερά.
Από τότε το πιθηκάκι τρώει μόνο μπανανάκι
χαίρεται μες το δασάκι
δεν είναι λαιμαργάκι κι ούτε ψάχνει άλλη τροφή.

Από την Ηλέκτρα Μ.

Στ1 Τάξη